

τα Χρονικά της Νεράϊδας-Δολόπων

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΡΑΪΔΩΝ (ΝΕΡΑΪΔΑ-ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΑ-ΜΕΓΑΛΑΚΚΟΣ)

Περιοδος Β'

Χρόνος 9ος

Αριθμός Φύλλου 26

Ιανουάριος 1988

ΤΟ
ΧΡΟΝΙΚΟ
ΜΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ

Η δεκάχρονη ύπαρξη και δράση του Συλλόγου μας - του Εξωραϊστικού - Μορφωτικού Συλλόγου Νεράϊδας - απόδειξε πως η συλογική η κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων, είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος προώθησης και λύσης τους.

Η πλατιά συζήτηση, οι δημοκρατικές διαδικασίες στη λήψη των αποφάσεων και την εκλογή των οργάνων των μαζικών φορέων έβαλαν φραγμό στον παραγοντισμό και έδωσαν θάρρος, αντότητα και πρωτοβουλία στις πλατιές μάζες, μας και στον καθένα μας ξεχωριστά να σκέφτονται, να προβληματίζονται, να προτείνουν και να αποφασίζουν για ζητήματα που αφορούν άμεσα αυτούς και το περιβάλλον τους.

Ο Σύλλογος του χωριού μας αποτελεί τον κύριο - τον μοναδικό, θα λέγαμε - φορέα που μπορεί να επιλαμβάνεται όλων των προβλημάτων του χωριού μας, σαν συμπαραστήτης και βοηθός του Κοινοτικού μας Συβούλιου - σε στενή συνεργασία με αυτό και χωρίς να το παρακάμπτει και να το υποσκελίζει - να αποφασίζει για τη λύση τους και να τα πρωθεί προς τις αρμόδιες υπηρεσίες. Πολλά τα τέτοια παραδείγματα ως τώρα και αρκετά τα έργα που ο Σύλλογος έφερε σε αίσιο πέρας.

Στο καταστατικό του Συλλόγου μας αναφέρονται οι σκοποί και οι στόχοι τους, που είναι αδύνατο να μην αφορούν και να μη συγκινούν κάθε συγχωριανό μας, που δε σκέφτεται μόνο για τον εαυτό του, αλλά ενδιαφέρεται για το καλό του χωριού μας και τους συγκαταειμόντου τόπου μας γενικότερα.

Ο Σύλλογός μας αποτελεί μια σοβαρή δύναμη του χωριού μας, που αν σωστά αξιοποιηθεί, μπορεί να δώσει πολλά. Ενθαρρυντικό γεγονός αποτελεί η πλατιά αποδοχή απ' τη μεγάλη πλειοψηφία κατοίκων του χωριού και αποδήμων, καθώς και η απόφαση της πρόσφατης συνέλευσης του Συλλόγου για ενοποίηση των Συλλόγων μας και γενικότερα για καλλιέργεια του πνεύματος ενότητας σε όλο το χωριό μας.

Ποιος θα αμφισβητήσει ότι ο Σύλλογός μας παίζει θετικό ρόλο στη διαπαιδαγώηση της νεολαίας μας, τη συνηθίζει να ενδιαφέρεται και να ασχολείται με τα κοινά, την προφυλάσσει απ' τους πολλούς συνέχεια στη σελ. 6

Με την ανατολή 1988 του νέου χρόνου

Πέρασε και το 1987 και μαζί του απομακρύνονται και οι δικές μας ελπίδες για αναζωγόνηση του τόπου μας, για σταμάτημα της αποδημητικής αιμορραγίας του και επιστροφή στις «ρίζες» τους, αυτών που αναγκαστικά τον εγκατέλειψαν, τον αποχωριστήκαν με πόνο στην καρδιά και με την ψευδαισθηση πως γρήγορα θα ξαναγύριζαν σ' αυτόν. Μάταια όμως! Δεν το κατάφεραν και ζουν με την προσδοκία του νόσου, τη νοσταλγία και το πικρό παράπονο του αποχωρισμού, με μόνη παρηγοριά - για όσους έχουν τη δυνατότητα - ναρθούν το καλοκαίρι για να επισκεφτούν το αγαπημένο τους χωριό - τον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν, να δουν τους γέρους γονείς τους, τους συγγενείς και φίλους τους. Και πως να ξαναγύρισουν, αφού προϋποθέσεις δεν υπάρχουν και ούτε - όπως δείχνουν τα πράγματα - προβλέπεται να δημιουργηθούν. Στα κάθε φορά προγράμματα και τις διακηρύξεις της Πολιτείας δε διάφαινεται κανένα ενδιαφέρον και καμία προοπτική για αξιοποίηση της περιοχής μας, έτοι που να δημιουργηθεί η υποδομή εξασφάλισης κάποιας ανθρώπινης ζωής, κίνητρο απαραίτητο για την επιστροφή των αποδήμων.

Βέβαια, όλο και κάτι γίνεται και σε τούτον τον τόπο κάθε χρόνο και θάμασταν αχάριστοι να μην το παραδεχόμαστε. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό ούτε γι' αυτούς που απόμειναν εδώ, για μια ανθρωπινότερη ζωή. Πραγματοποιήθηκε και στο χρόνο που πέρασε κάποια στοιχειώδης συντήρηση των δρόμων, ορισμένα τεχνικά έργα, συνεχίζεται η διαπλάτυνση από Αμάραντο - που τώρα το χειμώνα γίνεται αιτία προβληματική της επικοινωνίας μας με την Καρδίτσα. Χτίστηκε το Ιατρείο του χωριού μας και μια αντιστήριξη στα Σαραντάπορα. Διατέθηκε απ' το Δασαρχείο ένα αρκετά σοβαρό ποσό χρημάτων για καθαρισμό των δασών και δεντροφύτευση, που αποτέλεσε σημαντική οικονομική ενίσχυση του πενιχρού βαλαντίου των συγχωριανών μας. Παρόλα αυτά, το χωριό μας δεν έπαψε

Ο χορός των αποδήμων

Ο Σύλλογος Αποδήμων Αθηνών της Νεράϊδας, σας προσκαλεί στην επήσια χορευτική του συνεστίαση για ένα πατριωτικό ξεφάντωμα και με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα, στο γνωστό κέντρο «ΒΡΑΧΟΣ» Αδριανού 101 Πλάκα (τηλ. 3247252 και 3247575) στις 5 Φεβρουαρίου 1988 ημέρα Παρασκευή και ώρα 8.30' το βράδυ.

Περισσότερες πληροφορίες Τ. Χαλάτσης τηλ. 9840958.

Το Δ.Σ.

να διατηρεί την παλιά, αρχική του όψη. Έχω απ' τον ημιτελή κεντρικό του δρόμο και το δρόμο προς Βρυσούλα, είναι αυτό που ήτανε. Η μόνη ελπίδα μας για αναζωγόνηση στηρίζονται στην τουριστική αξιοποίηση της περιοχής μας, που μόνο επαινείται και διαφημίζεται, αλλά δεν προσέχεται. Στην κατασκευή του δρόμου Καρδίτσας - Αγρινίου (το σύγχρονο Γεφύρι της Αρτας), στην απαλλοτρίωση των τσιφλικιών. Διυστυχώς οι ελπίδες μας όλο και απομακρύνονται. Είναι δυνατό να κατασκευαστεί ένας δρόμος, όσο λίγη απόσταση κι αν έμεινε, όταν το 1986 διατέθηκαν γι' αυτόν 32 εκατομ. και το 1987 μόνο 18 εκατομ.; Και μάλιστ για ένα έργο εθνικής σημασίας που θα συντομεύσει τη διαδρομή Πάτρας - Λάρισας κατά 110 χιλιόμετρα. Θα συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη του Ν. Καρδίτσας Ευρυτανίας, ολόκληρης της Θεσσαλίας και ασφαλώς και του τόπου μας. Θα βγάλει απ' την απομόνωση τα ορεινά χωριά και θα βοηθήσει στην ανάπτυξη του Τουρισμού - μια απ' τις σημαντικότερες πηγές της εθνικής μας οικονομίας. Θα συμβάλει στην αξιοποίηση του δασικού πλούτου, στην ανάπτυξη της κτηνοτροφίας, της μελισσοκομίας, της ιχθυοτροφίας, στη δημιουργία ξενοδοχειακών μονάδων, τουριστικών και αθλητικών εγκαταστάσεων, στην απασχόληση των κατοίκων με τη συσκευασία και πώληση αγροτικών προϊόντων, την εκμετάλλευση επιχειρήσεων (βενζινάδικων, συνεργείων, εστιατορίων) κοντά στο δρόμο κ.α.

Έτσι όλα δείχνουν πως και ο καινούργιος χρόνος δε θα μας φέρει αυτό που περιμένουμε. Εμείς, όμως, αισιοδοξούμε. Θα παλέψουμε, θα επιμείνουμε. Δε θα υποχωρήσουμε και δε θα σιωπήσουμε. Και πιστεύουμε πως, έχοντας το δίκιο με το μέρος μας, όσο εντονότερα παλέψουμε, όσο γρηγορότερα θα λυθούν και τα προβλήματά μας. Γιατί αυτά δεν είναι μόνο στενά ατομικά. Είναι και εθνικά.

γους και την κοινοτική μας αρχή και ας ευχηθούμε ο καινούργιος χρόνος νάναι πιο αποδοτικός, ειρηνικός και ευτυχισμένος.

Καλή χρονιά!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο χορός των Νεραϊδιων της Φθιώτιδας θα γίνει στις 6 Φεβρουαρίου, στις Θερμοπόλες. Ο χορός θα γίνει φέτος με προσκλήσεις. Τιμή προσκλήσεως 1.100 δρχ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ**ΑΘΗΝΑ**

Δήμος Ηλιας Δ.	Δρχ. 500
Σταυρακίδου-Μακρή Ελ.	1.000
Καραμέτος Δ. Ν.	1.000
Κωνσταντινίδης	1.000

Καραμέτος Δ.Ν.	1.000
Κωνσταντινίδης Β.	500
Μαργαρίτης Β.Κ.	500
Καραμέτος Γ.Κ.	500
Σπανού Αθηνα Λ.	300

ΘΕΣ-ΚΗ

Ζήσης Θέμις Χρ.	500
Ζήσης Κώστας Χρ.	500
Κατσούλης Ζήσης	1000

ΒΟΛΟΣ

Κουτσιρίμπας Δημ.	600
Μακρής Δ.Ν.	1000

ΝΕΡΑΙΔΑ

Καραμέτος Δ.Κ.	100
Χαλάτσης Κ.Γ.	300
Αυγέρης Φώτης Ν.	300
Ζήσης Ηλιας Γ.	500

ΦΘΙΩΤΙΔΑ

Γάκης Γεωργίος	1000
Ράγκος Βαγγέλης	500
Αυγέρης Γεωργίος Ν.	500
Μαργαρίτης Δ.Κ.	500
Νάπας Απόστολος	500

ΑΠΟ ΆΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

Σπανός Κ.Ε. (Κρήτη)	3000
Συγούρης Δ. (Μολόχα)	400
Ζήση Ζωή (Πάτρα)	500
Βούλγαρη Βασιλική	1000
Μητσάκη-Ντιπάλη Φωτεινή (Αυστραλία)	1000

ΑΘΛΗΤΙΚΑ**ΘΕΡΜΑ****ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ**

Αξιζει κάθε έπαινος στον αγαπητό Γιάννη Χαρ. Γάκη κάτοικο Θεσσαλονίκης, που εκτός από τις σπουδές του είναι και αθλητής της Εθνικής εφήβων Μπάσκετ και πέρασε στα ΤΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης, έλαβε μέρος στους Μεσογειακούς και τους Βαλκανικούς αγώνες του 1987, διακρίθηκε και πήρε τη Β' θέση.

Τον συγχαίρομε και του ευχόμαστε πάντα πρόδοστο στους επιδιωκόμενους στόχους τους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Όλα τα σοβαρά προβλήματα του Νομού Καρδίτσας, που έχουν σχέση με την αναπτυξιακή του πορεία, θα τεθούν υπόψη των αρμοδιών υπουργείων, με την ευκαιρία μετάβασης στην Αθήνα, επιτροπής της Ενωσης Αγραφιώτικων χωριών.

Συγκεκριμένα στο ΥΠΕΧΩΔΕ, υπ. Εθνικής Οικονομίας, του ΕΟΤ, το υπουργείο Πολιτισμού και το υπουργείο Γεωργίας, θα υποβληθούν υπομνήματα.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ

Η Τριανταφυλλιά Κων. Δήμου πέτυχε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών.

Η Χαρούλα Σούλη (κόρη Μαρίας Σ. Ζήση), στο Χημικό τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.

Η Ευθυμία Σεραφ. Ζήση στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων τμήμα Φιλολογίας.

Η Λένα Χρυσ. Λάμπρου στο Νηπιαγωγείο Ιωαννίνων.

Ο Δημήτριος Ευαγ. Θάνος, στα Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης.

Ο Γεώργιος Βασίλ. Τσιτιμής στα Τ.Ε.Ι. Ηλεκτρολόγων Καβάλας.

Η Ευμορφία Γεωργ. Κοντογιάννη στα Τ.Ε.Ι. Διοικηση Επιχειρήσεων Αθήνα.

Σε όλους τους μαθητάς και τις μαθητριες του χωριού μας που έχαρισ στην άσκηση και ζωντανή προσπάθεια τους που εισήχθησαν σε διάφορες σχολές. Η εφημερίδα θερμά τους συγχαιρει και τους εύχεται για μια καλή και όμορφη σταδιοδρομία.

ΔΩΡΕΑ

Ο Ανδρέας Φραγκίδης, πολιτικός μηχανικός, μπατσανάκης του Τάκη Χαλάτση, προσφέρει το ποσό των 120.000 δραχμών, στη μνήμη του πατέρα του Κωνσταντίνου, που πέθανε στις 29 Οκτωβρίου, όταν ο Ανδρέας βρισκόταν στην Νεράιδα, για την διαμόρφωση του χώρου στο έξωκλήσι του Αϊ-Λιά.

Συγχαίρουμε τη χειρονομία τους εκλεκτού Ανδρέα και επιζήσουμε η ενέργεια αυτή να βρει μιμητές και συνεχιστές, ώστε να αποπερατωθεί το όλο έργο, που θα αλλάξει την όλη όψη του περιβάλλοντος.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Νομάρχης Καρδίτσας	21536
ΔΕΗ Βλάβες	21507
Πυροσβεστική Υπηρεσία	22222
Δασαρχείο Καρδίτσας	22188
Κοινότητα Καροπλεσίου	94137
Κοινότητα Αμαράντου	83214
Κοινότητα Νεράιδας	94292
Αστυνομία Καροπλεσίου	94138
Ένωση Αγραφιώτικων χωριών	29642
Δημοτικό Σχολείο Νεράιδας	94103
Δημοτικό Σχολείο Σαρανταπόρου	94172
Αγροτικό Ιατρείο Νεράιδας	94110
Κατσούλης Νικόλαος - Παιδιατρος	23774
Δασικός Σταθμός Καστανιάς	94202
Αγροτικό Κτηνιατρείο Καρδίτσας	23980
Διεύθυνση Γεωργίας Καρδίτσας	22910
Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών	21432
Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας	21424
Αστυνομία Ραχούλας	83222
Τμήμα Συγκοινωνιών	20237
ΚΤΕΛ Καρδίτσας	21411
Αστυνομική Δνση Καρδίτσας	21727
Νοσοκομείο Καρδίτσας	21425
Διεύθυνση Δασών	22223
Τεχνικό τμήμα ΟΤΕ	21799

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Παντρεύτηκαν, στις 12/12/87, στην Αγία Αλεξία Καρδίτσας, ο Βαγγέλης Ι. Μπουρλιάκος και η Βαΐτσα Κ. Γάκη.

Η Μαρία Ηλία Λιάπη και ο Βαγγέλης Βέτσικας, παντρεύτηκαν στα Σαραντάπορα στις 22 Αυγούστου.

Η Λένα Ν. Κατσούλη και ο Μάκης Τσιαντής, παντρεύτηκαν στην Απιδιά Καρδίτσας.

Η Ζωή Γ. Ζήση και ο Θανάσης Κριγκός, παντρεύτηκαν στη Πάτρα στις 22 Αυγούστου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Εαβήσε από τον κόσμο της ζωής την 9/11/87 λυγισμένος από τα βαθειά γεράματα και θα λείψει πλέον οριστικά από το χωριό που τόσο αγαπούσε, και τα κτηνοτροφικά του στέκια, τα τόσο αξιοζήλευτα τοπία που τον γοήτευαν κυριολεκτικά, το πετρωτό και γελαστό κουτσοχέρι, του Αη Λιά, την Καλαχλαδιά, Κουκουρούνζου και τα Κουκιά. Με αυτόν το μυθικό κόσμο των ελατιάδων, της φτέρης και τις παντού μηνήματα.

Πέθανε στην Αθήνα, στις 6/11/1987, η Ευαγγελία Πλατσούρη του Κων. σε ηλικία 81 χρόνων.

Πέθανε στη Νεράιδα η Κων/ντια Ηλία Ζήση, σε ηλικία 78 χρόνων, στις 26/11/87.

ρούσες ένα θησαυρό ιστορικών παραδόσεων και προτ

Αναμνήσεις από την

Επί γης ειρήνη...

Χριστουγεννιάτικη ζωή του χωριού μας

Τα τελευταία χρόνια του μεσοπολέμου, λίγο πριν ξεσπάσει η άλλη πολεμική θύελλα, κυλούσαν ήρεμα στο χωριό. Ακούγαμε από τους μεγαλύτερους για την τραγική δεκαετία που πέρασαν, με τους Βαλκανικούς Πολέμους, το ολοκαύτωμα του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου και την καταστροφή στη Μικρά Ασία. Συχνά μιλούσαν για μάχες, ηρωισμούς και θυσίες στο Σαραντάπορο, στο Κιλκίς και Λαχανά, στο Σκρα, στο Εσκί-Σεχίρ, στο Σαγγάριο. Μα για μας, παιδιά του Δημοτικού τότε, όλα αυτά ηρούσαν στα αυτιά μας σαν συναρπαστικές ιστορίες, γεμάτες όμορφες περιπέτειες. Πως να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία του πολέμου. Απολαμβάναμε τα αγαθά της ειρήνης, κάτω από ανέφελο ουρανό και αμέριμνοι βαδίζαμε, γεμάτοι όνειρα, την αισιόδοξη λεωφόρο της παιδικής ηλικίας.

Κάθε χρόνο, όταν μπαίνουμε στον τελευταίο μήνα, η σκέψη μου πετάει σ' εκείνα τα χρόνια και έρχεται ζωηρά στη μνήμη μου η περίοδος των Χριστουγέννων ως την Πρωτοχρονιά και τα Φώτα. Με τι λαχτάρα περιμέναμε αυτές τις μέρες! Στο παιδικό μας μωαλό στήνονταν ένα σκηνικό με τη φύση κάτασπρη από τα χιόνια. Σπίτια στολισμένο και καθαρό. Πλούσιο τραπέζι. Κάλαντα και τραγούδια. Τα παγανάνα να τρυπώνουν στο σπίτι, μέσα από το τζάκι. Και Άγγελοι στον ουρανό να φάλλουν το «δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί της Ειρήνη». Παιδικά οράματα που γέμιζαν τις τρυφερές ψυχές μας με αγάπη, συγκίνηση και ευτυχία.

Παραμονή Χριστουγέννων, τραγουδούσαμε τα κάλαντα. Χωρισμένοι σε δύο ομάδες, όλα τα αγόρια του σχολείου, ξεκινούσαμε πρωί-πρωί. Γέμιζε το χωριό από χαρούμενες φωνές. Τα χρήματα που μας έδιναν κρατούσε ο «σακκουλιάρης». Στο τέλος γίνονταν η μοιρασία. Δεν έπαιρναν όλοι τα ίδια. Οι μικροί έπαιρναν πολύ λιγότερα. Πολλές φορές μερικές δεκάρες. Ποτιστικές έχαναν και αυτές αν τις έπαιζαν με τους μεγάλους στο «φίτσιο» η άλλα ανάλογα παιγνίδια.

Την ίδια μέρα, την παραμονή, γίνονταν στο χωριό και το σφάξιμο των γουρουνιών. Όλα τα σπίτια είχαν θρέψει γουρούνια. Για να πανηγυρίσουν τη μεγάλη γιορτή με νόστιμους μεζέδες, μπουμπάρια, συκωτάκια, μπριζόλες, που μετά την καθολική σχεδόν νηστεία του «σαρανταήμερου», ήταν τόσο επιθυμητά!

Επειτα, γίνονταν και τα νόστιμα λουκάνικα και το χοιρινό λίπος, που χρησίμευε στο νοικοκυριό όλο το χρόνο. Οι νοικοκυρές ετοίμαζαν τα γλυκά, το σπίτι μοσχοβολούσε. Ετοίμαζαν και τα κεριά για την Εκατησία, από καθαρό κερί μελισσών.

Αρκετή νύχτα χτυπούσε η καμπάνα και η Εκατησία γέμιζε κόσμο. Οι όμορφες μελαδίες του Ρωμανού του Μελαδού και των άλλων υμνογράφων, θέρμαναν τις ψυχές όλων. «Δεύτε ίδωμεν πιστοί, που εγεννήθη ο Χριστός...». Και το μεγάλο Χριστουγεννιάτικο μήνυμα «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης Ειρήνη...» να επαναλαμβάνεται κάθε τόσο.

Η μέρα των Χριστουγέννων περνούσε με πλούσιο τραπέζι και φαγοπότι σ' όλα τα σπίτια. Την άλλη μέρα γίνονταν οι επισκέψεις και ανταλλάσσονταν οι ευχές.

Θυμάμαι και τα παγανά, την απαραίτητη και αόρατη συντροφιά των ημερών αυτών. Τα θέλαμε τα παγανά, μας γοήτευαν οι ιστορίες γύρω από αυτά, τα φοβόμασταν όμως.

Ένα βράδυ, έξω χιόνι, όλα κάτασπρα, πυκνό σκοτάδι, θέλησα να βγω στο μπαλκόνι. Έτρεμα από φόβο, όχι μόνο για τα παγανά.

Ακριβώς πίσω από την πόρτα είχαμε κρεμασμένο το

σφαγμένο γουρούνι! Βγαίνοντας στο μπαλκόνι, αντικρύζω λίγο πιο μακριά ένα μαύρο αντικείμενο. Πριν καλοσεφώθω ότι παγανός θα είναι, το είδα να περπατάει προς το μέρος μου. Φαντάζεται κανείς τι επακολούθησε! Είναι όμορφες οι δεισιδαιμονίες και οι προλήψεις, μάς χρειάζονται, αν χαθούν, χάνεται ένα μέρος του είναι μας. Τα παγανά φεύγουν τα Φώτα και η γιορταστική περίοδος, που αρχίζει τα Χριστούγεννα, τελειώνει.

Θέλησα να εκθέσω μερικές σκόρπιες εικόνες από την περίοδο εκείνη της παιδικής ηλικίας, την ειρηνική, που το χωριό τότε έσφυζε από ζωή και δημιουργικότητα. Σε λίγα χρόνια ξέσπασε η θύελλα.

Ένα πρωί ο κόσμος ξύπνησε τρομαγμένος. Σαν αστραπή βρόντησε η φοβερή χρωμαγή.

Πόλεμος! Πόλεμος!

Ο πόλεμος, πιο άγριος από κάθε άλλη φορά, σκόρπισε τη συμφορά και το πένθος σ' όλη την υφήλιο και στο δικό μας χωριό. Έτσι, η φοβερή εμπειρία του πολέμου, μέσα στον οποίο μεγαλώσαμε, μας έκανε να συλλάβουμε βαθειά το νόημα του Χριστουγεννιάτικου μηνύματος, που τότε μικροί, «λιτανοπαίδια», δεν κατανοούσαμε όσο έπρεπε: «Και επί γης ειρήνη».

Χριστ. Σπανός

ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ακολουθούν σε λίγο τα φώτα που γιορτάζαμε τη βάπτιση του Χριστού, την παραμονή γινόταν ο αγιασμός των νερών για να φύγουν από τα σπίτια οι καλλικάντζαροι και συνέχεια μας επισκέπτονταν οι μεταφιεσμένοι μασκαράδες, ένας μεταμφιεσμένος όμιλος νέων παιδιών που αποτελούσε ουσιαστικά τη μίμηση γαμήλιας τελετής με νύφη, γαμπρό, με συμπεθέρους ακόμη και με παπά. Όλοι φορούσαν δέρματα ζώων, προσωπίδες με διάφορες ασχημες κεφαλές, παλιά ρούχα και ζωσμένοι με παράξενες ζώνες. Μία καμπουριάρικη γριά με μαντήλι και ρούχα μαύρα εφοδιασμένη με μια κάλτσα γεμάτη στάχτη που

σαν να την πειράξουν. Στην κομπανία υπήρχε απαραίτητα και γιατρός που κρατούσε τσάντα και φορούσε γραβάτα και ρεμπούμπλικα φυσικά ήταν κάπως κομψότερα ντυμένος. Όλος αυτός ο συρφετός από τους άγνωστους επισκέπτες της ημέρας που άλλοι απ' αυτούς είχαν στη μέση τους κουδούνια και κοπριά, με φλογέρες και τύμπανα, άλλοι αρκουδιάρηδες και άλλοι αρκούδες, άλλοι αξιωματικοί με κρεμασμένες ζύλινες πολεμικές σπάθες.

Μέσα σ' αυτό το παραδοσιακό πλαίσιο οι εκδηλώσεις των Χριστουγέννων χάριζαν στο χωριό τη ζωντανία και την ψυχαγωγία, και άφηναν αναμνήσεις στην ιστορία του τόπου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΦΑΛΛΗΣ

ΕΥΤΥΤΑΝΙΑ. Αρχαία ιστορία και θρύλος
Αθήνα 1987, σχήμα 80, σελ. 142

Μ' ευχαριστηση λάβαμε, το νέο βιβλίο του φίλου Δ. Φαλλή, το οποίο πραγματεύεται, τι άλλο; τον τόπο μας, την Ευρυτανία, που τόσο πολύ αγαπά και μοχθεί γι' αυτή.

Προτού καλα-καλά, το ξεφυλλιό, ο νους μου έτρεξε στο ακούραστο και πεισματάρη Δημήτρη, που έταξε σκοπο της ζωής του, μέσα από το ξεσκέπασμα ιστορικών και αρχαιολογικών στοιχείων και ευρημάτων να ξεσκεπάσει την Ευρυτανία ολόκληρη από την αφάνεια, την αδιαφορία και την παραγκώνιη

Τα γραφόμενά του, πέρα από τη συγκρότηση και ωραία παρουσίαση τους, είναι τουλάχιστον αληθινά και στέκουνται στην ιστορική γενικότητα.

Είθε ο χρόνος μαζί με την αρχαιολογική σκαπάνη ν' αποδειξουν, όχι ότι στα «κοκκάλια» έγινε η μάχη, γιατί αυτό είναι αναμφιθήτο, αλλά και το ότι το Κλαψί είναι το αρχαίο Κάλλιον.

Κουραγιό και δύναμη για νέους αγώνες, για νέες αναζητήσεις, για νέες ανακαλύψεις και αποκαλύψεις.

«Η ΔΟΜΝΙΣΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40»

Κ.Α. Παπαδόπουλος -
Α.Δ. Σταμάτης,
Εκδοση του Φιλοπρόοδου
Συλλόγου Δομνίστας
Ευρυτανίας, Αθήνα 1987,
σελ. 334

του βιβλίου αυτού αποτελεί και απότιση φόρου τιμής σ' εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους αγωνιζόμενοι.

Το βιβλίο (δρχ. 600) διατίθεται από το Σύλλογο και στέλνεται και με αντικαταβολή (ταχυδρομικά), επικοινωνώντας με τα τηλ. 01/7797005, 0237/92295, 92213 και 0641/26992.

ΕΝΤΥΠΑ

ΕΥΡΥΤΟΣ: Ενημερωτικό δελτίο, όργανο του φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας. Ετος 80, αριθ. φύλλου 58(51), Δεκέμβριος 1987. Ενδιαφέρον έντυπο με πλούσια τοπική ύλη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Εκδοση της Νομαρχίας Ευρυτανίας, οπου ενημερώνεται για τα έργα που γίνονται και θα γίνουν. Φύλλο 1ο, σελ. 8, Νοέμβρης 1987.

ΕΝΟΤΗΤΑ: Εκδοση πολιτικού συνδέσμου. Διευθυντής Γ. Μητσάκης (Άγιοι Κων/νου 6) Χρόνος 11ος, φύλλο 118-119, Σεπτέμβρης-Οκτώβρης 1987, με αναλύσεις επικαιρών θεμάτων γύρω από την ζωή, την κοινωνία και την πολιτική. Χαράς το κουράγιο τ

Η άλλη όψη ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΓΡΙΝΙΟ-ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ενός θέματος

Πολλές φορές έχουμε αναφερθεί μέσα από τις στήλες τις εφημερίδας μας, για το καυτό θέμα της περιοχής μας, το δρόμο Αγρίνιο - Καρδίτσα. Μέχρι και βιβλιαράκι έχει εκδόσει ο Σύλλογός μας για την σκοπιμότητα και τα οφέλη του δρόμου αυτού, ο οποίος βρίσκεται στην επικαιρότητα συχνότατα και από άλλες εφημερίδες και από τα Αγραφιώτικα χωριά. Ο χωριανός μας **Νίκος Κατσούλης**, γιατρός στη Καρδίτσα, έχει αντίθετη άποψη του όλου θέματος, και εξέφρασε τις απόψεις του γραπτά, από τις στήλες του «ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ» της Καρδίτσας.

Από δημοσιογραφική δεοντολογία από τη μια και από άποψη επικαιρότητας από την άλλη δημοσιεύουμε αυτούσιο το άρθρο του. Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

Κύριε Διευθυντά

Με αφορμή σχόλιο της εγκρίτου εφημερίδας σας «Νέος Αγώνα», αλλά και τις συχνές αναφορές για εργασίες και πιστώσεις που δήθεν δίδονται για τον περιθότο πλέον δρόμο Καρδίτσας - Αγρινίου θα ήθελα ν' αναφέρω ορισμέ-

ΤΟΥ
Ν. ΚΑΤΣΟΥΛΗ
Ιατρού

να πράγματα, ώστε να παύσουν να διατηρεύνουν φρούδες ελπίδες, μερικοί αφελείς που πιστεύουν ακόμη, ότι είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί η σύνδεση αυτή.

Η υπόθεση αυτή αποτελεί απιστό όνειρο 100 χρόνων ακριβώς διότι σαν ιδέα ξεκίνησε το 1887 της εποχής Τρικούπη. Από τότε συνέχεια έρχεται στην επιφάνεια προεκλογικά και ύστερα ξεχνιέται, όπως τόσα άλλα μεγάλα λόγια που εκπορεύονται απ' τα μπαλκόνια τις μέρες των εκλογών. Τελευταία, θεβαίων, γίνεται πιο συχνή αναφορά για την υπόθεση - όπως συμβαίνει και για όλα τα μεγάλα έργα - πλην όμως από την πλευρά της Καρδίτσας βρισκόμαστε περίπου στην εποχή του Τρικούπη. Δεν πιστεύω ότι, μπορεί να θεωρεί κανένας σοβαρά, ότι οι διάφορες διανοίξεις, κυρίως δασικές που γίνονται προς τον αέρανα του υποτιθέμενου δρόμου Καρδίτσας - Αγρινίου εχουν σχέση με τον παραπάνω δρόμο. Από την πλευρά του Νομού μας, ο δρόμος είναι εντεταγμένος σε κάποιο προϋπολογισμό για 300 εκατ. που με την εκπτώση εμειναν 200 εκατ. με μελετή την εταιρεία ΑΞΩΝ ΑΕ (Καραδήμας και Σία). Εργολαβεία 1986 Νίκ. Παπαϊωνάννου και Σία εκ Τρικάλων. Γράφτηκε ότι το 1986 δόθηκαν 18 εκατ. και το 1987 20 εκατ. Το αποτέλεσμα για τα 38 εκατ. που ξεδεύτηκαν

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΤΣΙΦΛΙΚΙΑ

Μαθαίνουμε απ' το στόμα του κ. Τσιγαρίδα - υφυπουργού Γεωργίας - ότι δεν καλύπτει την κυβέρνηση ο νόμος του Συντάγματος του 1975 για την απαλοτρίωση και γίνεται σκέψη για εξαγορά και παραχώρηση στους συνεταιρισμούς. «Ζήσε, μαύρε μου, να φας τριφύλλι!»

είναι δυόμισι (2,5) χιλιόμετρα χωματουργικές εργασίες σε τελείως ομαλό έδαφος. Μπορεί να αναλογισθεί ο καθένας τι θα απαιτήσουν τα υπολοι πα 70 χιλιόμετρα. περίπου που τα 40-45 χιλιόμετρα είναι πολύ δύσκολα διότι έχουμε έδαφος κατολισθήσιμο αλλά και δύσθατο. Προ 15ετίας περίπου είχε γίνει μια μελέτη από κάποιους μηχανικούς Νικολαΐδη και Παυλή που προέβλεπε, λόγω του αικαταλλήλου εδάφους, μετά τον Ιανουάριον' ακολουθήσει την αριστερή οχθη του Ταυρωπού (Μέγδοβα) μέχρι την Νεράιδα - Δολόπων. Από εκεί μέσω του φράγματος που προγραμματίζει η ΔΕΗ θα ακολουθούσε την δεξιά όχθη που είναι στερεά. Το φράγμα θεβαίως δεν γίνεται δια λόγους που δεν είναι του παρόντος, συνεπώς ούτε ο δρόμος διότι η αριστερή οχθη είναι λίγα κατολι-

σθαίνουσα και συνεπώς αδύνατος η σταθεροποίηση του δρόμου. Από την πλευρά του Αγρινίου η κατάστωση είναι καλύτερη γιατί εκεί ο δρόμος προχώρησε για το Καρπενήσι, γι' αυτό μετά την Βίνιαν εστρεψε προς την πρωτεύουσα του Νομού Ευρυτανίας. Κάποιες διανοίξεις που αρχίσαν από το 1964 προς τα χωριά Δάφνη και Μαυρομάτη, δηλαδή προς τον αέρανα του δρόμου Αγρινίου - Καρδίτσης, καρκινοβατούν και πιστεύω γίνονται για την εξυπηρέτηση των χωριών της περιοχής αυτής. Αυτά προς σαφή εικόνα της αλήθειας, ώστε να μην νομίζουν μερικοί ότι μπορούν να κοριδεύουν. Οσοι έχουν αμεση σχέση με τα μέρη αυτά είναι πλέον πεπεισμένοι ότι ο δρόμος αυτός είναι μια χαμένη υπόθεση.

Μετά τιμής
Ν.Κ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ
Ιατρός

συνέχεια από τη σελ. 1

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ

κινδύνους και τους πειρασμούς της διεφθαρμένης κοινωνίας που ζούμε;

Σοβαρό βοηθό και συμπαραστάτη σ' αυτή μας την ευγενική και αναγκαία προσπάθεια έχουμε την εφημερίδα μας, όργανο του Συλλόγου και όλων μας, που πολλά μας προσέφερε ως σήμερα.

Εκείνο που λείπει από το Σύλλογό μας είναι η μαζικότητα. Η πύκνωση των γραμμών του με την εγγραφή σ' αυτόν όλων των συγχωριανών μας. Είναι αδικαιολόγητο και ασυγχώρητο κάποιοι του χωριού μας να μην είναι μέλη του Συλλόγου, όταν ξένοι άνθρωποι, μα φίλοι του χωριού μας, ζητούν να εγγραφούν σ' αυτόν, είναι συνδρομητές και αναγνώστες της εφημερίδας μας.

Τιμώντας τα δεσκάχρονα του Συλλόγου μας και αναγνωρίζοντας το σοβαρό έργο που προσέφερε σ' αυτή την περίοδο, καλούμε όλους τους συγχωριανούς μας να γίνουν μέλη του, να πάρουν ενεργό και δραστήριο μέρος, στη μελέτη, τον προβληματισμό, τη συζήτηση των προβλημάτων του χωριού μας και στην πρωθητη τους για λύση.

Ας δείξουμε ενδιαφέρον οι πολλοί για τον έναν και ο ένας για τους πολλούς και νάμαστε σίγουρο πως τότε θάμαστε κερδισμένοι.

Σας γνωρίζουμε ότι η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Αποδήμων Αθηνας, θα γίνει στις 6 Μαρτίου, στην Κόρντοβα, στις 10 π.μ.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ ΣΤΑ ΟΡΕΙΝΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΑ

Το καλοκαίρι και το φθινόπωρο πέρασαν αφήνοντας πίσω τους τις όμορφες αναμνήσεις. Από τώρα τα ορεινά μας χωριά μπαίνουν στην εποχή του χειμώνα, κι έτσι όλα εδώ αλλάζουν. Μαύρα, βαρειά, πηχτά και απειλητικά σύννεφα κρέμονται από τους ουράνιους θόλους, ζωντανά και δεν αφήνουν να φανεί για μέρες πολλές το πρόσωπο του φωτεινού ήλιου. Ένας αλλιώτικος ρυθμός του καιρού γίνεται σκληρός βασανιστής και όλος ο ορεινός όγκος θα βρίσκεται συνεχώς στην κατοχική αυτή χειμωνιάτικη πολιορκία. Οι ως τώρα γαλάζιοι κατακάθαροι ουρανοί των βουνών βουρκώνουν και σκοτεινιάζουν και αρχίζουν αποτομά να ξερούν τα σωθικά τους. Θύελλες ξαφνικές κεραυνοί παγερός αέρας και βαρειά χόνια, όλα ενώνονται σε αναπάντεχη συμμαχία λες και θέλουν ν' αφανίσουν τους ορεινούς πληθυσμούς μ' ένα μακρύ πολύμηνο ψυχρό αποκλεισμό. Τα ψηλά βουνά μας τυμένενα

με την παγερή και βαρειά ολόλευκη χειμωνιάτικη ενδυμασία τους προειδοποιούν ότι θα επικρατήση πλέον το κρύο και η κυριαρχία μιας δύσκολης και ανυπόφορης εποχής του χρόνου που καταστρέφει και παραλύει τις γραμμές του ΟΤΕ και της ΔΕΗ για να μας μεταφέρει πίσω στην πρωτόγονη εποχή του σκότους, αποκλείει τις οδικές αρτηρίες ώστε ο αποκλεισμός να είναι γενικός.

Οι μόνιμοι κάτοικοι των ορεινών χωριών που είναι ως επί το πλείστον **γεροντάκια** παραμένουν σε όλα αυτά απαθείς και προσαρμοσμένοι απόλυτα στις άγριες συνθήκες της φύσεως, οχυρώνονται στα τόσο νοσταλγικά και προστατευτικά τους σπιτάκια και με πάντα προστάτη και σύμμαχο τη φιλάνθρωπο ζεστή φωτούλα περιμένουν ως το τέλος του Μάρτη, από τότε όλα αλλάζουν και γαλνεύουν παράξενα, τα βουνά μας ξεναγίνονται ήρεμα, αυματητικά και φιλόξενα και αρχίζει μια αξιοζήλευτη όμορφη ζωή.

ΚΥΝΗΓΗΤΙΚΑ

Θα θεωρηθεί παράληψη εάν αφήσουμε με το παράπονο τους συμπαθείς και καλούσινά τους κυνήγους μας που χτενίζουν σαν πτερωτοί Άγγελοι πάντα ακούραστοι τις τόσο όμορφες πυκνοδασούμενες περιοχές της Μάρτσας, του Μοναστηριού, του Φλισιού, Καπροβούνι και Παπαμιχάλη, άρτια εξοπλισμένοι στο σύνολό τους με υπερσύγχρονες αυτόματες καραμπίνες, και να τους συγχαρούμε για τις φετινές επιτυχίες τους στο κυνήγι προπαντός των αγριογουρουνιών που υπάρχουν άφθονα στην περιοχή μας και είναι το κυριότερο και πλουσιότερο θήραμα.

Ας αναφερθεί ότι έχουν και αυτοί τις πίκρες τους πολλές φορές, γιατί τα αγριογούρουνα, που ζούνε κατά οικογένειες, γλυστρούν ανεπιάντεχα παρά τα τόσο επιπτήδεια σχέδια των κυνηγών από τον κλειό τους και όπως είναι γοργοπόδαρα εξαφανίζονται αστραπαία και αφήνουν πίσω τους την απογοήτευση στους έμπειρους κυνηγών μας. Τους ευχόμαστε πάντα καλές επιτυχίες και συνεχώς να τους χαμογελάει η τύχη στις ημέρες που επιτρέπεται το κυνήγι.

Ο ΔΑΣΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

συνεχεία από τη σελ. 4 σουν όλα αυτά σαν πρώτη υλοτομία που είναι σαν καθαρισμός στο δάσος, κόβοντας πάντα τα πιο γέρικα έλατα, στέλνουν το συνεταιρισμό πάνω στον